

Sygn. akt IV P 185/17

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Wiesław Sowa, Anna Tużnik

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Skoczewska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2019 r. w Puławach

sprawy z powództw P. S. i D. S.

przeciwko Zakładom Produkcyjno Handlowym (...) Sp. z o.o. w G.

o wyrównanie wynagrodzeń, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, odszkodowania na podstawie art. 55§1¹ kp

1. Zasądza od pozwanych Zakładów Produkcyjno Handlowych (...) Sp. z o.o. w G. na rzecz powoda P. S. kwotę netto 1.388,75 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt osiem złotych 75/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 25 maja 2017r. do dnia zapłaty;

2. Oddala powództwo wniesione przez powoda P. S. w pozostałej części;

3. Wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

4. Zasądza od pozwanych Zakładów Produkcyjno Handlowych (...) Sp. z o.o. w G. na rzecz powoda D. S. kwotę netto 1.388,75 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt osiem złotych 75/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 25 maja 2017r. do dnia zapłaty;

5. Oddala powództwo wniesione przez powoda D. S. w pozostałej części;

6. Wyrokowi w pkt 4 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

7. Koszty procesu znosi wzajemnie między stronami

8. Koszty procesu związane w wydaniem opinii przez biegłego w wysokości 1.991,99 zł przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 sierpnia 2017r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Rykach, powód P. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych Zakładów Produkcyjno-Handlowych (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 2.908 zł tytułem niewypłaconego jemu wynagrodzenia za okres od 4 kwietnia 2017r. do 24 maja 2017r., kwoty 2400 zł tytułem

wynagrodzenia za przepracowane przez niego nadgodziny i kwoty 6000 zł tytułem odszkodowania za poniesione straty finansowe w związku z pozostawaniem bez pracy.

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2017r. sprawa ta została przekazana tut. sądowni według właściwości rzeczowej i została zarejestrowana pod sygn. IVP 185/17.

W pozwie z dnia 3 sierpnia 2017r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Rykach, powód D. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych Zakładów Produkcyjno-Handlowych (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 2.908 zł tytułem niewypłaconego jemu wynagrodzenia za okres od 4 kwietnia 2017r. do 24 maja 2017r., kwoty 2400 zł tytułem wynagrodzenia za przepracowane przez niego nadgodziny i kwoty 6000 zł tytułem odszkodowania za poniesione straty finansowe w związku z pozostawaniem bez pracy .

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2017r. sprawa ta została przekazana tut. sądowni według właściwości rzeczowej i została zarejestrowana pod sygn. IVP 191/17.

Postanowieniem tut. sądu z dnia 14 grudnia 2017r. wydanym w sprawie IVP 191/17 sprawa IVP 191/17 została połączona ze sprawą IVP185/17 do łącznego rozpoznania i wyrokowania.

Na rozprawie w dniu 5 listopada 2019r. powodowie sprecyzowali swoje roszczenia w ten sposób, że dalej podtrzymywali żądania zasądzenia na rzecz każdego z nich od pozwanych Zakładów Produkcyjno-Handlowych (...) Sp. z o.o. w G. kwot po 2.908 zł tytułem niewypłaconego im wynagrodzenia za okres od 4 kwietnia 2017r. do 24 maja 2017r., kwot po 2400 zł tytułem wynagrodzenia za przepracowane przez nich nadgodziny oraz kwot po 6000 zł tytułem odszkodowania w związku z rozwiązaniem przez nich z pracodawcą umów o pracę bez wypowiedzenia.

Pozwane Zakłady Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. w G. powództw P. S. i D. S. nie uznawały i wnosiły o ich oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Zakłady Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. w G. są spółką, której siedziba mieści się w G. (odpis z KRS k.22-29). W ramach prowadzonej działalności, spółka zawarła umowę z Generalnym Wykonawcą tj. firma (...) na wykonywanie prac przy przebudowie hangaru obsługi technicznej w D. na terenie lotniska jako podwykonawca firmy (...) (zeznania prezesa Zarządu pozwanej spółki (...) k.156-157v, zeznania świadka W. G. (1) k.54-54v). Kierownikiem robót na budowie w D., działającym w imieniu pozwanej spółki, był pracownik pozwanej spółki W. G. (1) (zeznania prezesa Zarządu pozwanej spółki (...), zeznania świadka W. G. (1)). Powodowie P. S. i D. S. dowiedzieli się o możliwości wykonywania pracy na lotnisku w D., zgłosili się oni oraz jeszcze 4 innych pracowników do W. G., jako przedstawiciela pozwanej spółki, który powiedział im, że jest możliwość wykonywania przez nich prac ciesielskich na terenie lotniska w D., z wynagrodzeniem godzinowym 20 zł na rękę, a powodowie powiedzieli, iż ich interesuje tylko zawarcie umów o pracę (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc k.168v-169, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc k.169-169v). Powodowie przystąpili do pracy na rzecz pozwanej spółki w dniu 4 kwietnia 2017r. (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: M. G. k.70v, K. D. k.71-71v i R. J. k.71v-72). Powód P. S. pracował jako brygadzysta w 7 osobowej brygadzie, razem z nim w brygadzie pracowali min. D. S., M. G., K. D., R. J. (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc , zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: M. G., K. D., R. J.).

Powodowie oraz pozostałe osoby wykonujące pracę w brygadzie P. S. otrzymali przepustki, aby móc wejść na teren lotniska (k.7) i podpisywali codziennie fakt obecności na budowie na liście obecności przekazanej im przez firmę (...), z tym, że lista ta była podpisywana tylko do 12 maja (ksero list obecności k.30-34, zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc). Powód P. S. prowadził ewidencję liczby godzin pracy wykonywanych każdego dnia przez każdego z członków brygady i powodowie pracowali w dni i w liczbie godzin wskazanych w tych wykazach (listy: ksero za kwiecień 2017r- k.8, oryginał listy za maj k.6, zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków:

M. G., K. D., R. J.). W. G. widział te listy (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Powodowie i W. G. ustalili, że w dniach, w których pracownicy wykonują pracę bez użycia dźwigu, czyli że ręcznie przenoszą blachy szalunkowe, to dodatkowo tego dnia będą mieli dopisane 5 godzin do ich faktycznego czasu pracy i będą za te godziny otrzymywali wynagrodzenie (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Powodowie i pozostali członkowie brygady przez pierwsze 2 tygodnie pracowali bez żadnej umowy zawartej na piśmie z pozwaną spółką, W. G. chciał, aby osoby te najpierw zawarły umowy o dzieło, ale pracownicy ci odmawiali zawarcia takich umów, domagając się umów o pracę (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: W. G., M. G., K. D., R. J., ksero projektu umowy o dzieło z 4.04.17 - k.41). Po ok. 2 tygodniach od dnia rozpoczęcia wykonywania przez nich pracy, W. G. przyniósł powodom i pozostałym osobom wykonującym w tej brygadzie pracę, umowy o pracę z datą zawarcia tych umów (...).04.2017r., w których to umowach wpisane było, że jest to umowa na czas nieokreślony od 4.04.2017r. z możliwością wypowiedzenia 2 tygodnie, że powodowie mają pracować na stanowisku cieśla, z wynagrodzeniem w wysokości 2000 zł, a umowy te przed przedstawieniem ich pracownikom były opieczetowane pieczętą powanych Zakładów Produkcyjno-Handlowych (...) Sp. z o.o. w G., także w miejscu przewidzianym dla podpisu osób składających oświadczenia woli w imieniu pracodawcy i z podpisem w tym miejscu nieczytelnym (k.5, k.4 akt sprawy IVP 191/17).

W kwietniu 2017r. przed świętami wielkanocnymi W. G. wypłacił powodom i pozostałym pracownikom kwoty po 400 zł netto tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: W. G., M. G., K. D., R. J., lista k.35).

W dniu 10 maja pozwana spółka sporządziła dla Generalnego Wykonawcy protokół częściowego wykonania robót za okres od dnia 4.04.17 do 4.05.17 (k.42-43).

Nikt z przedstawicieli pozwanej spółki, a w szczególności W. G. nie mówił powodom i pozostałym pracownikom wykonującym pracę na lotnisku, iż po dniu 4 maja 2017 mają zaprzestać wykonywania dotychczasowej pracy na rzecz pozwanej spółki, oni więc po tej dacie dalej taką samą pracę wykonywali (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: M. G., K. D., R. J.). W. G. był cały czas obecny na budowie i miał wiedzę kiedy i dlaczego powodowie zakończyli wykonywanie pracy na rzecz pozwanej spółki (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc).

W dniu 18 maja 2017r. na teren budowy przyjechał prezes Zarządu pozwanej spółki (...) i wtedy wypłacone powodowom i pozostałym pracownikom wynagrodzenie za kwiecień w wysokości 70 % należnego im za ten miesiąc wynagrodzenia, spisane zostało potwierdzenie odbioru wynagrodzenia za miesiąc kwiecień w wysokości 70 % (łącznie z zaliczką 400 zł) oraz zapisano, że zostało do wypłaty 30% wynagrodzenia plus godziny dodatkowe, a to oświadczenie podpisał kierownik robót W. G. oraz Prezes J. K., a także fakt otrzymania wynagrodzenia potwierdzili pracownicy (k.4).

W dniu 23 maja 2017r. powodowie i pozostali pracownicy w ich brygadzie byli ostatni dzień w pracy, sami zdecydowali, aby opuścić miejsce pracy (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: M. G., K. D., R. J.).

Za cały okres pracy w pozwanej spółce powodowie otrzymali wynagrodzenie w łącznej kwocie netto po 2114 zł (zeznania powoda P. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc, zeznania powoda D. S. słuchanego w trybie art. 299 kpc).

W dniu 26 maja 2017r. Generalny Wykonawca Inwestycji (...) poinformował pozwaną spółkę, że w związku z niewywiązaniem się przez pozwaną spółkę z warunków umowy i zaprzestaniem od dnia 22 maja 2017r. wykonywania robót, nakłada na pozwaną spółkę karę umowną (k.39).

W dniu 31 lipca 2017r. powodowie sporządzili oświadczenia woli o rozwiązaniu z pozwaną spółką stosunków pracy zgodnie z art. 55kp bez zachowania okresu wypowiedzenia, a jako przyczynę wskazał brak wypłaty wynagrodzenia (k.9, k.5 akt sprawy IVP 191/17). Oświadczenia woli powodów dotarły do pracodawcy w sierpniu 2017r. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zeznania powodów słuchanych w trybie art. 299 kpc, zeznania świadków: M. G., K. D., R. J. oraz na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, w szczególności umów o pracę, list obecności prowadzonych przez Generalnego Wykonawcę, rozliczenia wypłat, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Podnieść należy, że sąd dał wiarę zeznaniom powodów słuchanych w trybie art. 299 kpc, co do faktu, że pracowali oni na rzecz pozwanej spółki do dnia 23 maja 2017r. włącznie, w dniach i godzinach wynikających z wykazów prowadzonych przez brygadzystę P. S., bo zeznania te są zgodne z zeznaniami świadków: M. G., K. D. i R. J.. Zeznania zaś Prezesa zarządu pozwanej spółki J. K., iż ostatnim dniem, kiedy powodowie wykonywali na rzecz pozwanej spółki pracę, był dzień 4 maja 2017r. nie mają żadnego pokrycia w dowodach złożonych do akt sprawy. Wprawdzie świadek W. G. zeznał, że powodowie w maju dla pozwanej spółki nie pracowali tylko dla firmy (...) i że (...) nie wypłaciła za maj wynagrodzenia pozwanej spółce jako podwykonawcy ale te zeznania świadka w tym zakresie też są niewiarygodne. Skoro bowiem pozwana spółka na początku maja przestała wykonywać pracę jako podwykonawca firmy (...), to po co na budowę w dniu 18 maja przyjechał J. K. i wypłacał powodom i pozostałym pracownikom wynagrodzenie i podpisywał zobowiązania, że pozostałe 30% wynagrodzenia zapłaci później. Także fakt, że Generalny Wykonawca odebrał i zapłacił pozwanej spółce tylko za częściowe wykonanie robót za okres od 1.04 do 4.04. 2017r. nie oznacza, że powodowie na rzecz pozwanej spółki na dotychczasowych zasadach dalej pracowali. Zauważyć należy, że (...) w piśmie z dnia 26 maja 2017r. skierowanym do pozwanej spółki w sprawie kar umownych pisze, że pozwana spółka zaniechała wykonywania robót od dnia 22 maja 2017r. (k.39). Zatem zeznania powodów, poparte konsekwentnymi i zgodnymi ze sobą zeznaniami świadków: M. G., K. D. i R. J. należało obdarzyć wiarą. Świadczenie: M. G., K. D. i R. J. zeznawali zgodnie, jednakowo opisywali stan faktyczny i w ocenie sądu, zeznawali szczerze i ich zeznania sąd obdarzył wiarą w całości. Natomiast zeznania świadka W. G. nie zasługują na obdarzenie ich wiarą w części co do daty kiedy powodowie zakończyli wykonywanie prac na rzecz pozwanej spółki; w pozostałym zakresie, co do istotnych okoliczności sprawy zeznania te nie są sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym.

Zeznania J. K. słuchanego w trybie art. 299 kpc nie zasługują na obdarzenie ich wiarą co do daty zakończenia wykonywania przez powodów pracy na rzecz pozwanej spółki, bo jak wyżej podniesiono, w świetle złożonych dokumentów i faktów, są one niewiarygodne; natomiast w pozostałym zakresie, co do istotnych elementów sprawy, nie są istotnie sprzeczne z zeznaniami powodów słuchanych w trybie art. 299 kpc.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie powodów o zasądzenie wyrównania wynagrodzenia należnego im za okres od 4 kwietnia do 23 maja 2017r. oraz wynagrodzenia za przepracowane przez nich godziny nadliczbowe, częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że w ocenie sądu, pomiędzy stronami doszło do skutecznego zawarcia umów o pracę, o treści wskazanej w tych umowach o pracę sporządzonych na piśmie, obowiązujących strony od dnia 4 kwietnia 2017r. Umowa o pracę jest dwustronną czynnością prawną, do zawarcia której dochodzi w wyniku rokowań prowadzonych przez pracodawcę i pracownika lub przez przyjęcie oferty jednej ze stron tego stosunku prawnego. Obydwa podmioty umowy o pracę mają pełną swobodę w zakresie jej nawiązania. W pisemnej umowie o pracę należy zawrzeć strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy, w szczególności: rodzaj pracy, miejsce wykonywania pracy, wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników, wymiar czasu pracy, termin rozpoczęcia pracy.

Umowy o pracę przedstawione powodom przez obecnego na budowie w D. przedstawiciela pracodawcy W. G., zawierały w swoich treściach wszystkie te niezbędne wymogi, w szczególności podawały strony umowy, rodzaj umowy, stanowiska pracy, wymiar czasu pracy i wysokość wynagrodzenia. Jak zeznał świadek W. G., o tym, że powodowie chcą zawrzeć tylko umowy o pracę, a nie proponowane im umowy o dzieło, informował on Prezesa Zarządu J. K. i to on, na polecenie właśnie J. K. sporządził te umowy o pracę, opieczetował je pieczęcią firmową, ale według niego, on ich nie

podpisał w miejscu „podpis pracodawcy lub osoby reprezentującej pracodawcę upoważnionej”, tylko je parafował, a te umowy miały być później podpisane przez J. K.. Podnieść należy, że parafa jest to znak ręczny, złożony z inicjałów, tożsamy z podpisem nieczytelnym, a więc parafa jest także podpisem i w konsekwencji, w sytuacjach, kiedy ustawa nie zastrzega wyraźnie, że podpis musi być czytelny, może być on opatrzony nieczytelnym podpisem, czyli parafą. Prawdliwość sporządzenia umowy o pracę nie wymaga, aby "podpis pracownika" czy „podpis pracodawcy lub osoby reprezentującej pracodawcę” był podpisem czytelnym, co oznacza, że strony także mogą na tym na dokumencie złożyć podpis nieczytelny. Poza sporem jest, że powodowie nie mieli żadnego kontaktu z Prezesem Zarządu pozwanej spółki (...)K. aż do dnia 18 maja 2018r., bo dopiero wtedy przyjechał on do D.; natomiast poza sporem jest, że wszystkie sprawy związane ze stosunkiem pracy na terenie lotniska w D. powodowie załatwiali i uzgadniali z W. G., który rozmawiał z nimi w imieniu pracodawcy. Jak wynika z zapisów w Krajowym Rejestrze Sądowym, zarząd pozwanej spółki jest jednoosobowy i oczywiście prezes J. K. jest osobą umocowaną do składania oświadczeń woli w imieniu spółki, w tym i zawierania i rozwiązywania stosunków pracy. Jednakże zgodnie z art. 3¹ § 1 kp, za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną, czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, w tym zawarcia umowy o pracę, dokonuje także inna wyznaczona do tego osoba. Prezes pozwanej spółki zaprzeczył wprawdzie, iżby wyznaczył on W. G. do zawierania z powodami umów o pracę z upoważnienia pracodawcy, ale jednak W. G. te umowy o pracę powodom przedstawił. Jak wyżej podniesiono, powodowie wyraźnie od początku artykułowali, iż nie interesuje ich wykonywanie pracy na rzecz pozwanej spółki w ramach umowę o dzieło, tylko na podstawie umowy o pracę. Zatem wola powodów co do rodzaju umowy łączącej strony była przez nich jasno określona. Jak już wyżej podniesiono, W. G. był jedyną osobą z ramienia pozwanej spółki obecną w D. i oczywistym jest, że powodowie jego mogli uważać za osobę działającą w imieniu i z upoważnienia pracodawcy, czyli pozwanej spółki. Zatem skoro przedstawiciel pracodawcy przedstawia pracownikom na piśmie oczekiwaną przez nich umowę o pracę, określając warunki ich pracy, skoro umowy te są opieczętowane pieczęcią firmy i podpisane w miejscu przeznaczonym do podpisu pracodawcy, to oczywiście mogli oni być przekonani, że także wolą drugiej strony stosunku prawnego jest zawarcie z każdym z nich umów o pracę, tym bardziej że oni od ok. 2 tygodni już pracę pod nadzorem W. G. na rzecz pozwanej spółki wykonywali. Pracownik przecież nie ma możliwości, aby sprawdzać czy osoba, która w imieniu pracodawcy podpisuje się w miejscu przeznaczonym dla pracodawcy faktycznie działa z upoważnienia pracodawcy.

Zatem stwierdzić należy, że umowy o pracę przedstawione powodom przez W. G. zostały skutecznie pomiędzy stronami stosunku pracy zawarte i obowiązujące od dnia 4 kwietnia 2017r. na czas nieokreślony. Oczywiście skuteczne i obowiązujące są także warunki tych umów co do rodzaju umów, stanowisk pracy, wymiaru czasu pracy i wysokości wynagrodzenia. Tak więc wysokość wynagrodzenia wpisana do treści umów o pracę- 2000 zł jest obowiązująca, bo skoro powodowie podpisali te umowy, to one obowiązują co do każdego elementu, w tym i co do wysokości wynagrodzenia.

Przedmiotowe umowy o pracę, jak stanowią zapisy w treści, zawarte zostały od dnia 4 kwietnia 2017r. na czas nieokreślony. Sąd dał wiarę zeznaniom powodów, iż zdecydowali oni sami, że przestają przychodzić na budowę w dniu 23 maja 2017r. i od 24 maja już do pracy wykonywanej na dotychczasowych warunkach nie przychodzili. Prezes zarządu pozwanej spółki zeznał, że powodowie na rzecz pozwanej spółki pracowali tylko do początku maja, a potem to pracowali na rzecz innego podmiotu, ale nie ma na to żadnych dowodów. Natomiast zeznania powodów znajdują pełne potwierdzenie w zeznaniach świadków: M. G., K. D., R. J., którzy zgodnie zeznali, że aż do 23 maja pracowali oni wszyscy jak dotąd, pod nadzorem W. G.. Także fakt pracy powodów do dnia 12 maja wynika z zapisów na listach obecności prowadzonych przez (...). Zresztą jeśliby powodowie nie byli pracownikami pozwanej spółki, to Prezes J. K., gdy przyjechał w dniu 18 maja, to by ich na budowie nie zastał i nie wypłaciłby im tego dnia 70 % należnego im wynagrodzenia za kwiecień i nie zobowiązałby się do zapłaty na ich rzecz jeszcze 30% tego wynagrodzenia.

Sąd też dał wiarę zeznaniom powodów, że ich dni i godziny pracy zapisane zostały przez P. S. w wykazach przez niego prowadzonych i te zapisy odzwierciedlają faktyczne godziny pracy każdego z pracowników. Zeznania powodów znowu znajdują pełne potwierdzenie w zgodnych zeznaniach świadków: M. G., K. D. i R. J.. Świadek W. G. zeznał, że powodowie pracowali po 8-9 godzin dziennie, a czasami krócej, gdy nie było pogody. Zeznania świadka W. G., iż zwykle pracownicy pracowali po 8-9 godzin są odosobnione, nie potwierdzone żadnymi dowodami. Natomiast w

wykazach sporządzonych przez P. S. są właśnie wpisy świadczące o tym że danego dnia pracownicy pracowali po 3 godziny, czy 5 lub 6, co świadczy o tym, że zapisy dokonywane przez P. S. były zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Zatem zdaniem sądu, każdy z powodów pracował na rzecz pozwanej spółki w okresie od 4 kwietnia 2017r. do 23 maja 2017r., z wynagrodzeniem w wysokości 2000 zł, w dniach i godzinach wynikających z wykazów sporządzonych przez P. S., a każdy z powodów w okresie zatrudnienia otrzymał od pozwanej spółki tytułem wynagrodzenia kwotę netto 2114 zł.

Wskazać należy, że na mocy art. 151¹ § 1 kp., za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, pracownikowi przysługuje dodatek we wskazanej w tym przepisie wysokości. Przepis art. 151 i nast. k.p. nie uzależniają przyznania pracownikowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych od wyraźnego zlecenia jej przez pracodawcę, lecz nie ulega wątpliwości, że pracodawca powinien o niej przynajmniej wiedzieć, tym bardziej, gdy praca ta nie ma charakteru sporadycznego, lecz jest wykonywana systematycznie przez dłuższy czas i ten fakt akceptować. Ponadto konieczność wykonywania takiej pracy powinna wynikać z obiektywnych warunków pracy, nie pozwalających pracownikowi na wykonywanie należących do niego zadań w ustawowej normie czasu pracy, lub wynikających z nagłych, nieprzewidzianych okoliczności. Wreszcie trzeba też zauważyć, że ocena celowości prowadzenia przez pracodawcę określonej działalności i w związku z tym podejmowania odpowiednich decyzji jest zawsze zastrzeżona dla pracodawcy. Jak wyżej podniesiono, sąd uznał, że zapisy dokonane przez P. S. co do dni i godzin pracy każdego z pracowników brygady ciesielskiej są wiarygodne. Powodowie i świadkowie: M. G., K. D. i R. J. zgodnie zeznali, że W. G. miał wiedzę o tym ile godzin dziennie pracownicy pracują, zlecał im wykonywanie prac, nadzorował ich wykonywanie.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości G. K., który wydał w sprawie opinię na piśmie (opinia na piśmie k.178-98). Biegły wyliczył więc, zgodnie z postanowieniem sądu, wysokość należnego powodom wynagrodzenia w okresie wskazanym wyżej, ewentualnie wysokości wynagrodzenia z tytułu pracy powodów w godzinach nadliczbowych i biegły sporządził takie wyliczenia, które należało uznać za wiarygodne, bo są czytelne, logiczne i wyczerpujące a w przedstawionych wywodach i wnioskach biegłego nie można dopatrzeć się błędów, czy też nieścisłości. Biegły opinię sporządził w oparciu o szczegółową analizę akt sprawy, wykazał się znajomością regulacji prawnych, zawarł tabele i zestawienia, które dokładnie obrazują liczbę przepracowanych przez powodów godzin i należne im z tego tytułu wynagrodzenie, a to podnosi walory opinii i ułatwia jej zrozumienie. Mając na uwadze na poziom wiedzy biegłego, jego doświadczenie, sposób motywowania i stopień stanowczości wyrażonych w opinii wniosków, sąd uznał opinię, za rzetelną i fachową i na wyliczeniach zawartych w opinii się oparł. Biegły wyliczył więc, że każdy z powodów za okres od 4 kwietnia 2017r. do 23 maja 2017r. powinien otrzymać wyrównanie wynagrodzenia netto o kwotę 401,38 zł oraz biegły wyliczył, że każdemu z powodów przysługiwało wynagrodzenie za przepracowane przez nich godziny nadliczbowe w wysokości netto 987,38 zł, a więc łącznie pozostała do wyrównania kwota 1.388,75 zł.

Sąd, mając na uwadze powyższe, zasądził na rzecz każdego z powodów kwoty po 1.388,75 zł, oddalając powództwa w pozostałym zakresie.

Sąd oddalił żądanie powodów zasądzenia na ich rzecz odszkodowania w wysokości 6000 zł w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w trybie art. 55§1¹ kp bez wypowiedzenia.

Zgodnie z art. 55 §1¹ kp, pracownik może rozwiązać umowę o pracę w trybie określonym w §1, a więc bez wypowiedzenia wtedy, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika; w takim przypadku pracownikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Zgodnie z §2 tegoż przepisu, oświadczenie pracownika o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinno nastąpić na piśmie, z podaniem przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy. Regulacja zawarta w art. 55 § 1¹ kp jest odzwierciedleniem art. 52§1 pkt1 kp, który dotyczy możliwości rozwiązania umowy w trybie dyscyplinarnym przez pracodawcę z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika jego podstawowych

obowiązków. Powód w treści pisma rozwiązującego stosunek pracy 31.07.2017r. wskazuje, iż przyczyną takiej decyzji jest brak wypłaty wynagrodzenia.

Podnieść należy, iż art. 52 § 2 k.p. jest stosowany odpowiednio z mocy odesłania zawartego w art. 55 § 2 k.p, co oznacza, że pracownik może złożyć oświadczenie o rozwiązaniu umowy w ciągu miesiąca od dnia ostatniego naruszenia obowiązku przez pracodawcę. Powodowie przestali pracować faktycznie, jak ustalono, w dniu 23 maja i jak ustalono, nie otrzymali całości należnego im wynagrodzenia, lecz oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy złożyli zdecydowanie po upływie miesiąca od dnia, gdy to wynagrodzenie powinni otrzymać.

Zatem powodowie nie mogli rozwiązać z pozwanym pracodawcą stosunku pracy w trybie art. 55 §1¹kp., a więc ich żądanie zasądzenia odszkodowania należało oddalić.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji.

Nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 477² §1 kpc.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 k.p.c., który to przepis przewiduje stosunkowe rozdzielenia kosztów, które polegają na wyważonym rozłożeniu kosztów pomiędzy stronami, odpowiednio do wysokości, w jakiej zostały poniesione, oraz stosownie do wyniku postępowania (stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia żądań). Przepis nie wymaga arytmetycznie ścisłego rozdzielenia kosztów procesu według stosunku części uwzględnionej do oddalonych w każdym przypadku; zasadniczym kryterium w kwestii określenia rozkładu kosztów między stronami powinna być bowiem zasada słuszności. W świetle stanowiska judykatury przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu należy ocenić ostateczny wynik sprawy, a więc porównać roszczenia dochodzone z uwzględnionymi. Każdy z powodów domagał się zasądzenia na ich rzecz od pozwanego kwoty ponad 10.000 zł, zaś sąd zasądził na rzecz każdego z nich łącznie kwotę stanowiącą ok. 1/4 dochodzonej kwoty. Zatem zastosowanie art. 100 kpc było uzasadnione.